

foreslaaet med Hensyn til højere Polititjenestemænd. I øvrigt har man ikke villet udelukke en Kommune fra at faa godkendt højere faste Lønninger, end den højeste Skala angiver, kun at den derved forekommende Merudgift bliver Statskassen uvedkommende.

En lignende Frihed til at ordne Spørgsmaalet om Polititjenestemændenes Pensionsforhold har Udvalget fundet naturligt at indrømme og har derfor ved Ændringsforslag Nr. 17 sat en enkelt, kort Paragraf i Stedet for de udførlige Paragraffer 7 og 8 i Lovforslaget. I denne Paragraf er vel Pensionsretten slaaet fast, men den nærmere Ordning er overladt til Justitsministeren efter vedkommende kommunale Raads Indstilling, dog saaledes, at Udgiften for Statskassen ikke bliver større, end om Pensionen beregnes i Henhold til de i Lovforslagets §§ 7 og 8 foreskrevne Regler.

Ifølge den Indfyldelse, de kommunale Raad efter Lovforslaget og endnu mere efter Udvalgets Flertals Ændringsforslag komme til at øve paa de stedlige Polititjenestemænds retlige Stilling, er det stedlige Politiet, som Lovforslaget ordner, en ligefrem Fortsættelse af det bestaaende. Politiet vil nu, som før, være kommunalt. Dette har Udvalgets Flertal fundet burde have et klarere Udtryk, end Tilfældet er i Lovforslaget. Derfor har man dels foreslaaet forskellige mere formelle Ændringer i Lovforslaget (Ændringsforslag Nr. 1, 4 b, 19 og 20), dels har Flertallet anset det for naturligere at ændre den i Lovforslagets § 5, sidste Stykke, fastsatte Ordning af det finansielle Mellemværende mellem Stat og Kommune derhen, at Udgifterne til Lønninger, Pensioner m. m. udredes af den kommunale Kasse, mod at der af Statskassen efter hvert Regnskabsaars Udgang godtgøres den Halvdelen af nævnte Udgifter, dog i Mod sætning til Lovforslaget kun, for saa vidt de anvendes til Lønning m. m. af den Politistyrke, som Kommunen efter § 1 er pligtig at underholde eller for Tiden underholder udover den efter Loven pligtige. Herpaa gaar den ved Ændringsforslag Nr. 18, jfr. Nr. 15, foreslaaede ny § 8 ud.

Selve det i Lovforslaget fastsatte Forhold mellem Statens og Kommunens Andel i Udgiften — nemlig Halvdelen hver — har Flertallet ikke villet ændre.

Et *Mindretal* (Christiansen, Johnsen, Pagh, Piper og Tolderlund) stiller under Nr. 12 — 14 Ændringsforslag om, at Udgifterne til Polititjenestemændenes Lønning, Befordring og Dagpenge saavel som til Uniforms- og Udrustningsgenstande for Betjentene udredes af Statskassen med $\frac{2}{3}$ og af Kommunerne med $\frac{1}{3}$, i Stedet for som foreslaaet med Halvdelen af Statskassen og Halvdelen af Kommunerne. Mindretallet er herved gaaet ud fra den Betragtning, at da Politiets Virksomhed udøves væsentligst i den almindelige Retssikkerheds Interesse og kun i mindre Grad for kommunale Formaaels Skyld, bør Statskassen bære den største Part af de nævnte Udgifter.

Et *andet Mindretal* (Johnsen, Piper og Tolderlund) stiller under Forudsætning af, at ovenanførte Ændringsforslag om Fordelingen af Udgifterne vedtages, Ændringsforslag under Nr. 5 og 6 om, at Udnævnelsen af Politibetjente sker af Amtmanden i Stedet for af de kommunale Raad, da man ikke finder det rimeligt, at Udnævnelsen bliver hos disse, naar Kommunerne kun skulle betale en mindre Del af Udgifterne.

Det andet Afsnit af Lovforslaget foreslaas givet en helt ændret Affattelse (Ændringsforslag Nr. 20, jfr. Nr. 16). Anledningen dertil er den ovenfor berørte, at et saaaftalligt Korps (indtil 20 Mand under 1 Politiasistent som Chef), som Lovforslaget gaar ud paa at oprette, ikke antages at kunne udrette noget synderligt som „rejsende Opdagelsespolitiet“, hvilket det efter Lovforslaget er bestemt til at være. Betingelsen for at kunne udrette noget som Opdagelsespolitiet er Kendskab til de lokale Forhold og Jurisdiktionens Befolkning. Et „rejsende Politiet“ vil ikke kunne opfylde denne Betingelse, og et saaaftalligt Korps som det, Lovforslaget vil oprette, kan ikke for-